

Koningslijntje naar Loo spreekt tot verbeelding

door JOHANNES RUTGERS
APELDOORN

Je hebt van die ideeën die terug blijven komen. Het laten herleven van het 'koningslijntje' in Apeldoorn is er een van.

Vanaf 1876 liep een spoorverbinding van de lijn Amersfoort-Apeldoorn naar Paleis Het Loo. Het spoor boog anderhalve kilometer vóór het station af en liep door in de tuinen van Het Loo. Koning Willem III had zich jarenlang hard gemaakt voor de lijn. Voor hem was Het Loo zijn tweede huis. Koningin Wilhelmina was later een regelmatige gebruiker van de lijn. In september 1948 reed voor het laatst de koninklijke trein over het traject, zes jaar laten verdween het spoor zelf.

Het tracé van de roemruchte lijn is nog steeds te herkennen in Apeldoorn, onder meer in de middenberm van de Koning Lodewijklaan. Eens in de zoveel tijd inspireert dat mensen om te filosoferen over het laten herleven van de verbinding.

Secretaris Cor Bouman van wijkraad De Sprengen zit er ook wel eens over na te denken. Een trein of tram zou toeristen vanuit het centrum naar de grote attracties aan de noord-westkant van Apeldoorn (Het Loo, Apenheul, Julianatoren) kunnen brengen. 'Je zit toch met de bereikbaarheid van die attracties. Waarom zou je dan niet het nuttige

met het aangename verenigen?' Want, redeneert Bouman verder, de lijn is dan ook een attractie op zich. 'Wat dat betreft zou misschien de VSM er wel oren naar kunnen hebben om er iets te laten rijden', verwijst de wijkraadman naar de Veluwsche Stoomtrein Maatschappij. Bouman is realistisch. 'Natuurlijk zitten er veel haken en ogen aan. Alleen al de drukke wegen die je moet oversteken.' Aan de andere kant: 'Als je het nooit ter sprake brengt, weet je zeker dat er niets mee gebeurt.' Bij de gemeente Apeldoorn heeft informeel het idee ook wel gespeeld, zegt woordvoerder Ernst Jan Peters. 'Er is grote twijfel over de haalbaarheid. Helemaal als je echt spoor wil neerleggen. Bij het ontwikkelen van lightrail (de nieuwe treinstations die dit jaar komen bij Osseveld, De Maten, Twello en Voorst, red.) hebben we gemerkt wat er allemaal bij zoiets komt kijken. Wat dat betreft zou een soort neprails, met een voertuig op echte banden, een minder groot probleem zijn. Maar dan nog is het lastig te exploiteren. Het is een sympathiek idee, maar er zijn zoveel andere dingen die de aandacht vragen in gemeenteland, dat we er nu niet de hoogste prioriteit aan geven.' Over één ding bestaat geen twijfel, zegt Peters. 'Uit cultuurhistorisch oogpunt wordt over het tracé streng gewaakt. De sfeer van het lijntje moet bewaard blijven.' Al is het maar om af en toe een creatieve geest te prikkelen.